

מ"ת 9001/17 - מדינת ישראל נגד צבי רוי ליטמן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 9001-17 מדינת ישראל נ' ליטמן

לפני המבקשת:	כבוד השופטת הגר אדרי
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ מתמחה חיים ביטון
המשיב:	צבי רוי ליטמן ע"י ב"כ עו"ד גולן

החלטה

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תם ההליכים, על פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו 1966, וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו 2 אישומים: האחד בגין נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות, פקיעת רשיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח והשני, נהיגה בשכרות.

ע"פ עובדות כתב האישום הראשון, ביום 8/8/17, בשעה 16:40 לערך, נהג המשיב ברמת השרון ברחוב סוקולוב, בהיותו שכור וכשהוא פסול מלנהוג.

ע"פ עובדות כתב האישום השני, ביום 3/8/17, בשעה 12:00 לערך, נהג המשיב בהיותו שיכור ותחת השפעת סמים. עוד באותו היום, נפסל המשיב בנוכחותו מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 30 יום על ידי קצין משטרה.

ביום 9/8/17, שוחרר הנאשם על ידי בימ"ש השלום בתל אביב, כב' השופטת פוזננסקי-כץ, בתנאים הבאים: מעצר בית מוחלט בפיקוח 2 ערבות:אימו וחברתו, התחייבות, הפקדת מזומן וערבות צד ג'.

ביום 17/8/17, טענו הצדדים לבקשה ותיק החקירה הוגש לעיוני.

ב"כ המבקשת ביקשה להאריך את מעצר הבית של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו, תוך עיבוי התנאים וקביעת מפקח ראוי נוסף על הקיימים.

ב"כ המשיב טען מצידו, כי קיים כרסום מוחלט בראיות לכאורה, כי נהיגה תחת השפעת סמים אינה מקימה עילת מעצר, הפנה לשימוע שנערך למשיב, טען כי הוא לא חתום, כי הקצין לא ציין את סעיף 6 וכי המשיב הבין מקצין המשטרה כי הוא לא מצוי בפסילה עד שהוא לא מפקיד את הרשיון פיזית.

עוד טען ב"כ המשיב, כי למשיב אין עבר של נהיגה בפסילה וכי הפסילה מקורה בטעות היות ונולדה עקב מעצר לא חוקי, טען כי לא התקיים חשד סביר לבדיקתו לראשונה ולכן הפסילה אמורה להיות מבוטלת.

המשיב העיד בפניי, כי חיכה לחברתו מחוץ לתחנת המשטרה וכאשר יצאו משם כשהוא נוהג, נעצר על ידי המשטרה על חשד נהיגה תחת השפעת סמים. המשיב טוען כי נחקר במשטרה, כי קצין משטרה נתן לו פסילה בת 30 יום אולם משלא היה לו את רשיון הנהיגה עליו, אמר לו הקצין שאם יגיע ביום ראשון לתחנה, ירשום לו כאלו הפקיד מיום חמישי. טען כי הבין שאינו פסול עד ההפקדה פיזית, כי פעל מתמימות ולא מזלזול, כי הוא בעל חברת משלוחים ויש לו 12 עובדים, ציין כי קשה עליו מעצר הבית אצל אימו .

ב"כ המבקשת הפנה אותו לחתימתו על השימוע ולעובדה כי כתוב שם מפורשות שגם אם לא מוסרים את הרשיון הוא פסול מלנהוג מיום מתן ההחלטה, אולם המשיב טען שלא שמע את הקצין אומר זאת.

דין:

מעיון בתיק החקירה עולה כי די בטופס השימוע, בדו"ח המאפיינים, בדו"חות הפעולה, המזכרים ודו"חות תוצאות המעבדה הטוקסיקולוגית כדי לקבוע כי יש ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב באישומים המיוחסים לו.

באשר לשימוע, לדידי, השימוע נערך כדיון, המשיב חתם עליו וגם הקצין הפוסל וחזקה על המשיב כי אם לא הבין דבר מה הכתוב בצו הפסילה, שיקרא ו/או ישאל בטרם חתם הוא על צו הפסילה.

גם אם נלך על פי שיטת המשיב באומרו כי הבין מהקצין שעליו להפקיד את רשיון הנהיגה שלו ביום א', עדיין, המשיב לא פעל על פי המלצה זו ולא הפקיד את הרשיון אלא עד אשר נתפס נהוג בשנית.

נקודת המוצא בכל דיון מסוג זה, הינה כי הליך המעצר בשום מקרה אינו נועד להוות "מקדמה" על חשבון העונש. מטרתו של המעצר היא מניעתית, ובמקרה שבפני נבחנת מטרתו המניעתית של המעצר - בכל הנוגע למניעת הסיכון והסיכוי כי המבקש ינהג ברכב, עד לתום ההליכים.

בעמ"ת **41528-06-14** פליישר נ' מ"י, כב' הש' אבי זמיר, כתב בעניין דומה:

" שיקולים דוגמת "מכת מדינה" אינם מהווים עוד חלק מדיני המעצרים. אין אנו מצויים כרגע בשלב גזירת הדין; השיקולים שיש לשקול אינם שיקולים של הלימה או הרתעת הרבים, אלא שיקולים מניעתיים, קרי: מהי מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם הספציפי שמדובר בו ומהו האמצעי המידתי והראוי על מנת לאיינה".

שאלה ראשונה העומדת לבדיקה מתייחסת לעצם הפגיעה בחירותו של המבקש בעוד השאלה השנייה היא שאלה של מידת האמון שניתן לתת במבקש, והאם ובאילו אמצעים ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו בנהיגה.

התשובה לשאלה הראשונה - נהיגה בזמן פסילה, לכאורה הינה כשל ראשון מסוגו עבור המשיב. נהיגה בהיותו שיכור, לכאורה, אף היא כשל ראשון מסוגו עבור המשיב אולם בכתב אשום זה מיוחסות למשיב 2 עבירות של נהיגה בהיותו שיכור בשים לב שהתיקים עדיין תלויים ועומדים ואין לחובתו הרשעה בעבירות נשוא כתב אישום זה.

על ביהמ"ש למצוא בכל מקרה ומקרה את האיזון הנכון בין המסוכנות הנובעת בנהיגת רכב לבין הפגיעה בחירותו של המבקש, ולשאוף לאיין את המסוכנות בכל דרך שאינה פוגעת בחירות המבקש. אני מוצאת שיש בתקופה קצרה, בה ישהה המשיב בתנאים מגבילים, כדי לאיין מסוכנותו.

אשר לשאלה השנייה, והיא הערכת האפשרות לתת אמון במבקש - הרי ששאלה זו מצריכה דיון בכל מקרה ומקרה לגופו. על בית המשפט לבדוק במקרה זה, האם ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש בנהיגה, למשל ע"י פסילת רישיון הנהיגה, הוראה על מעצר בית חלקי, פיקוח צמוד והטלת ערבויות נוספות. הבסיס להחלטה הוא התרשמות בית המשפט אם ניתן לתת אמון במשיב כי יכבד את החלטת ביהמ"ש ולא ינהג כלל ברכב, עד סיום ההליכים.

התשובה לשאלה זו נעוצה בין היתר בבחינת המסוכנות הנשקפת מן המשיב, זו הנלמדת ממכלול הנסיבות בעניינו, לרבות עברו הפלילי והרשעותיו הקודמות בתעבורה. בתיק שבנדון, המשיב נהג, לכאורה, בזמן פסילה בפעם הראשונה. למשיב רישיון נהיגה משנת 2011, לחובתו 8 הרשעות קודמות, ביניהן חמורות. עברו הפלילי כולל 2 הרשעות קודמות משנים 2011 ו-2007, פחות רלוונטיות למקרה דנן.

לא נעלמה מעיני העובדה כי המשיב התייצב לדיון ללא אחת המפקחות וטען כי אימו יצאה לקניות בסופר וכי לא נאמר לו שהוא צריך להגיע עם מפקחים לדיון. התרשמתי כי עדיין לא הטמיע לחלוטין את המצב בו הוא מצוי וכי יש צורך בתקופה נוספת בקיום התנאים כהלכתם בכדי להבין חומרת האישומים העומדים ותלויים כנגדו. למרות האמור, אני קובעת כי יש ליתן אמון במשיב כי יכבד החלטות ביהמ"ש, לאור התנהלותו בדיון שבפניי ולאור עברו התעבורתי כמו גם הפלילי.

העיקרון המנחה בפסיקה, להבטחת חירות הפרט, הוא כי יש להשתמש בכלי של פסילת רישיון הנהיגה עד לתום ההליכים ובהטלת ערבויות מתאימות, ככלי למניעת מסוכנות בנהיגה.

לאחר שהאזנתי לטיעוני הצדדים, מצאתי כי יש לפעול על פי כלל זה, גם היות ומדובר באישומים אשר מהווים כשלים ראשונים מסוגם עבור המשיב.

בנסיבות אלה, ולאחר ששקלתי היטב את טיעוני הצדדים ומאחר ומסוכנותו של המשיב ניתנת לאיין בדרכים חלופיות, אני נעתרת חלקית לבקשת המבקשת ואני מורה על שחרורו של המשיב בכפוף לקיום התנאים המצטברים הבאים:

- א. מעצר בית מלא למשך 30 יום מיום מעצרו. מעצר הבית ימשיך להיות בבית אימו של המשיב, ברחוב הס 9 הרצליה ובפיקוח הערבות שנקבעו בהחלטת בימ"ש השלום לסרוגין.
- ב. מעצר בית לילי למשך 60 ימים נוספים החל מסיום מעצר הבית המלא. מעצר הבית הלילי יהיה בין השעות 06:00-22:00.
- ב. המשיב יפקיד פקדון במזומן בסך של 5,000 ש"ח, זאת לצורך הבטחת תנאי השחרור, עד ולא יאוחר מיום 24/8/17.
- ג. אני מורה על פסילתו של המשיב מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו ועד להחלטה אחרת, ואף מעבר לשישה חודשים.
- ד. הפקדת המזומן, ההתחייבות העצמית וערבות צד ג' במסגרת מ"י 18548/08/17 יותרו על כנם בתיק זה.

למען הסר ספק, היה והמשיב יפר את תנאי השחרור, ייעצר ויובא בפני שופט תורן בתוך 24 שעות ממועד מעצרו.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ז, 20 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.